

LIST BISKUPA KALISKIEGO NA UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEJ TRÓJCY

Droży Diecezjanie,

Wraz z całym Kościołem przeżywamy dzisiaj uroczystość Najświętszej Trójcy, medytując nad największą tajemnicą naszej wiary. Jak uczy Katechizm: „Tajemnica Trójcy Świętej stanowi centrum wiary i życia chrześcijańskiego. Jest tajemnicą Boga w sobie samym, a więc źródłem wszystkich innych tajemnic wiary oraz światłem, które je oświeca” (KKK 234).

Prawda o jednym Bogu w trzech Osobach jest tajemnicą wiary, jedną z ukrytych tajemnic Boga, które nie mogą być poznane, jeśli nie są objawione przez Niego. „Wiara katolicka polega na tym, abyśmy czcili jednego Boga w Trójcy, a Tróję w jedności, nie mieszając Osób ani nie rozdzielając substancji: inna jest bowiem Osoba Ojca, inna Syna, inna Ducha Świętego; lecz jedno jest Bóstwo, równa chwała, współwieczny majestat Ojca i Syna, i Ducha Świętego” (KKK 266).

Szczególnym miejscem objawienia się tajemnicy trynitarniej jest Eucharystia. W najbliższy czwartek będziemy obchodzić uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, ponownie wyznając z całym Kościołem wiarę w żywą i nieustanną obecność Boga pośród nas w Najświętszym Sakramencie. Pisząc ten list chciałbym zaprosić Was do pogłębiania rozumienia prawdy o Eucharystii, aby coraz owocniej w niej uczestniczyć i aby nas coraz mocniej kształtowała. Uczestniczymy bardzo często w Mszy św., dlatego trzeba nam nieustannie podejmować wysiłek, aby ta niezwykła tajemnica nam nie spowszedniała.

Na początek trzeba nam dostrzec, że Eucharystia to tajemnica miłości trynitarniej. W rozmowie Jezusa z Nikodemem znajdujemy wyjaśnienie tego: «Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony» (J 3, 16-17). Te słowa wskazują na ostateczny korzeń daru Bożego. Jezus w Eucharystii daje nie «coś», ale siebie samego; ofiaruje swoje Ciało i przelewa swoją Krew. W ten sposób daje całego siebie, objawiając pierwotne źródło tej miłości. Jak wskazał św. Jan Paweł II w encyklice *Ecclesia de Eucharistia* (por. 11) ofiara ta „ma do tego stopnia decydujące znaczenie dla naszego zbawienia, że Jezus złożył ją i wrócił do Ojca, dopiero wtedy, gdy zostawił nam środek umożliwiający uczestnictwo w niej, tak jakbyśmy byli w niej obecni. W ten sposób każdy wierny może w niej uczestniczyć i korzystać z jej niewyczerpanych owoców.” Tym środkiem jest sakrament Eucharystii.

Dlatego cześć wobec Eucharystii to sprawa naszego zbawienia. Msza święta, Komunia święta, adoracja Najświętszego Sakramentu są po to, by całe nasze życie zostało ogarnięte zbawczą ofiarą Chrystusa i byśmy doświadczyli w sobie owoców odkupienia. W ten sposób ukazuje się nam głęboki związek Eucharystii z naszym codziennym życiem. Jak zauważył papież Benedykt XVI w adhortacji *Sacramentum caritatis* (71) Eucharystia nie jest tylko intelektualnym aktem wiary czy głębokim przeżyciem liturgii, ale jest także stylem życia. Udział w Eucharystii obejmuje każdy aspekt ludzkiej egzystencji, przemieniając ją, bo „nie ma nic, co autentycznie ludzkie — myśli i uczucia, słowa i uczynki — co nie mogłoby być w pełni przeżywane w sakramencie Eucharystii”. Tylko w głębokiej więzi z Chrystusem, która ma swe źródło w Eucharystii, nasze życie może być przeżywane jako składanie miłej Bogu ofiary.

Naszą wiarę i cześć wobec Najświętszego Sakramentu możemy wyrazić na wiele sposobów. Przede wszystkim przez częsty udział w Mszy św. i przejmowanie Komunii świętej.

Także poprzez nasze procesje eucharystyczne i trwanie na cichej adoracji w naszych kościołach i kaplicach. Jednym ze sposobów jest także pielgrzymowanie do miejsc uznanych przez Kościół jako szczególne znaki kultu eucharystycznego.

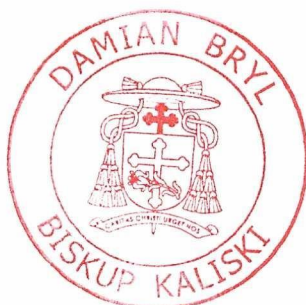
W naszej diecezji już za tydzień, w niedzielę, 22 czerwca zostanie ustanowione nowe sanktuarium - Sanktuarium Bożego Ciała w Nowych Skalmierzycach. Sanktuarium jest szczególnym miejscem świętym, do którego z pobożnością pielgrzymują wierni. Historia kościoła w Nowych Skalmierzycach zapoczątkowana jest przez Cud Eucharystyczny, który wydarzył się w 1780 roku. 29 listopada tego roku doszło do włamania do kościoła pw. św. Katarzyny w Skalmierzycach. Sprawcy wykradli z kościoła naczynia liturgiczne z Najświętszym Sakramentem. Następnego dnia miało miejsce cudowne odnalezienie konsekrowanych Hostii przez kilkunastoletniego chłopca wracającego z Kalisza zaprzęgiem wołów. Wydarzenie z 1780 roku pozostało w świadomości parafian. Kiedy w 1925 roku erygowano parafię w Nowych Skalmierzycach otrzymała ona tytuł Bożego Ciała dla upamiętnienia cudownego odnalezienia Najświętszego Sakramentu. Ufam, że nowo erygowane Sanktuarium Bożego Ciała w Nowych Skalmierzycach przyczyni się do wzrostu naszej eucharystycznej pobożności i stanie się celem wielu pielgrzymek.

Jako *Pielgrzymi Nadziei* wierzymy, że Eucharystia jest tajemnicą obecności Boga z nami, którą próbujemy poznawać i według niej żyć. Wielkim wezwaniem dla nas jest przekazanie tej wiary młodemu pokoleniu. Przekaz ten dokonuje się w parafii, szkole i domu. Ważne jest szkolne nauczanie religii, dlatego proszę rodziców, aby zadbali o obecność swoich dzieci na tych lekcjach. W ostatnich miesiącach, po decyzjach władz oświatowych wprowadzających wiele ograniczeń w lekcji religii w szkole uświadamiamy sobie znaczenie katechezy przy parafii oraz wychowania religijnego w rodzinie. W naszych parafiach od września podejmiemy rozszerzoną katechezę przygotowującą do przyjęcia I Komunii świętej i sakramentu bierzmowania. Bardzo proszę rodziców i opiekunów dzieci i młodzieży, aby z większą uwagą i zaangażowaniem włączyli się w proces religijnego wychowania młodych. Ufam, że wszystkim nam zależy na wprowadzaniu i pogłębianiu więzi młodych z Panem Jezusem.

Droży Diecezjanie,

Niech Duch Święty odnowi w naszym życiu zachwyt wobec Eucharystii, wobec blasku i piękna, jakie jaśnieją w obrzędzie liturgicznym, skutecznym znaku nieskończonego piękna samej świętej tajemnicy Boga. Prawdziwą bowiem radością jest rozpoznanie, że Pan pozostaje pośród nas jako wierny towarzysz naszej drogi. Życmy sobie nawzajem, byśmy szli napelnieni radością i podziwem na spotkanie ze świętą Eucharystią, by doświadczać oraz głosić innym prawdę zawartą w słowach, którymi Jezus pożegnał się ze swoimi uczniami: „A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 20) (por. *Sacramentum caritatis* 97)

Niech błogosławi Wam Pan nasz Jezus Chrystus.

+ *Damian*
biskup Damian